

Marchione Palavicino. In ea quoque obsidione (48) XI. millia Paduanorum in armis. Suburbia igitur Mantuæ igne populatur, & ferro. Interea Alexander Papa Philippum Ravennatem Archiepiscopum Legatum præfecit contra tyrannum, qui congregato exercitu Cruce-signatorum, Venetorum, Ferrariensium, & exulum, Paduam petit, levi impugnatione, qui præsidio ejus urbis relictus fuerat, urbem deserit, qua sine conflictu victor potitur exercitus die XI. exeunte Junio. Ea urbs summè opibus est exhausta. Eccelinus Mantuam obsidens, audito clam nuntio, repentè motis castris, Veronam traxit, exercitum XI. millium (49) virorum Paduanorum inermium in ædibus quiescentium capit, & carcere trudit. Mox omnes inedia & igne consumsit. Inde petiit Paduam, sed nihil profecit.

Anno Christi MCCLVII. festo Beati Simonis Apostoli maxima tempestas fuit mari, classis Clugiensis rediens de Marchia bonis multis onusta in portu Clugiæ est passa naufragium. Naves fractæ, opes perditæ, viris undis submersis. Eo anno Philippus Archiepiscopus Ravennensis Legatus Sedis Apostolicæ à Brixienfibus est urbe receptus, qui mox eorum fraude, Eccelino ea urbe recepto, captus apud Furrifellas (50) est, & in vincula trusus. Ipso quoque anno Laurentius Teupulo dux navalis exercitus Venetorum in mari cum exercitu Januensium configunt. Victor Venetus exercitus Januenses urbe Acon expellunt, & eorum turrem mirabilem à fundamentis evertunt.

Anno Christi MCCLVIII. Veneti apud Padum, districtum Ravennensium, Castellum de lignis construxerunt, quod ipsi Castellum Sancti Alberti appellant, ab aliis dicitur MacKamoy (51) situm eo loco, quo fluentum Capitis Urcei in Padum labitur longè à mari circiter quinque miliaria vel sex. Eo anno æstate fuit hominum magna mortalitas. Per hæc tempora moritur Accursius Legum commentator bonus, (52) natione Thuscus, urbe. Cui paucis annis supervixit Odofredus natione Bononiensis Jurisperitus Accursio non inferior. Hi ambo sepulti Bononiæ apud Fratrum Minorum Ecclesiam, quibus fabricatæ sunt in sepulchra pyramides speciosæ in operimentum maulolai.

De morte Eccelini de Romano.

Anno MCCLIX. facta confederatione contra Eccelinum tyrannum per Cremonenses, ducibus eorum Uberto Marchione Pellavicino, & Bosio de Duaria ex una parte, & Mantuanis, & Ferrariensibus, duce eorum Azzone Marchione Estensi ex altera. Eccelinus cum magno exercitu equite Mediolanum tendebat sibi promissum. Rediens ergo inde spe cassus ad flumen Adduam pervenit, sperans transitum facere per pontem, cui præsidium imposuerat: Pontem igitur invenit ab hostibus occupatum, & ibi prope numerosum exercitum Cremonensium, Mantuanorum ac Ferrariensium insidentem. Eccelinus tunc ibi pede spiculo sauciatur. Brixienfis equitatus, qui cum eo erat, primus flumen vadavit, die quarta exeunte Septembri. Mox confestim Eccelino relicto motis signis proprio gressu aufugiunt, deinde Eccelinus equitatum per vadum trans flumen traducit, quibus

(48) *Cod. Estens.* Marchione Pelavicino. In ea quoque obsidione erant XI. millia &c.

(49) *Cod. Estens.* Veronam traxit exercitum. XI. millia virorum &c.

(50) *Cod. Estens.* apud Turrifellas &c.

A hostes insequuntur. (53) Capitur Eccelinus clava ictus in capite, paucis post diebus moritur, & sepelitur apud Palatium Sulcim (54) territorio Cremonensi, cum jam annis XXXIV. in Marchia Trevisana tyrannidem exercuisset infamem. Hic ultra tyrannos sanguinarius fuit. Crudelis, fontes, & infantes nullis causis perdebat. Carceres plenos pueris & mulieribus singulis habebat in urbibus, parvulos excœcabat, & peremptis patribus, filios genitalibus privabat; fratrem ejus, quod pius esset, & illius immanitates horreret, carcere trusum peremit, sororis filium, qui nomen ejus gerebat, contumpsit in vinculis. Ejus impia acta vix sufficerent ad exponendum facundo poetæ. Horreo multitudine & magnitudine truculentia ejus de ipso amplius scribere, victus mole immanitatis illius.

De morte Alberici de Romano.

Anno Christi MCCLX. Albericus de Romano, Eccelini germanus, cum jam diu sævam tyrannidem exercuisset in Trevisio, adeo ut omnia abrafisset, cognita fratris nece, cum uxore & quatuor liberis in Castellum Sancti Zenonis aufugit. Paduani, Trevisini & Azzo Marchio Estensis obsidione cingunt castellum. Cum diu obfessum esset, & rebus inclusi deficerent: Ii, qui erant præsidio, loci deditionem faciunt, invito Alberico. Eductus ergo Albericus cum uxore & filiis, in ejus aspectu primò filii trucidantur, Matri tyrannæ vestes tenus inguina abscinduntur, ita ut obfœnæ partes paterent, demum rogo crematur cum filia. Ultimus Albericus pulsatus faciem membris natorum tantæ cladis spectator in frustra secatur. Judex quoque ejus affessor, scelorum illius adjutor, eodem calice est potatus: hic licet minis debaccharetur in sanguinem innocentium, injustior tamen fratre ejus Eccelino asseritur. Nam nemo sub hujus tyrannide vivere potuit, nisi mendici, quibus non erat facultas patriam deferendi.

De verberamento hominum pie acto.

EO anno inaudita novitas fuit per omnes Italiæ partes. Nam omnes prima hyeme nudi longo agmine bini euntes tecto corpore infra umbilicum per urbes, vicos, & villas villicolæ incedebant, se flagellis & loris cædentes & psallentes Dei laudes & Beatæ Mariæ, clamitantes: Pax, pax. Eo infinitæ discordiæ & hostilitates pacatæ sunt; Mulieres in turmis hoc noctibus faciebant; sacrilegus habebatur quicumque id non ageret, sed post Januarium paulatim defecit ea novitas, quæ appellata est Verberamentum.

De clade Florentinorum apud Montem-apertum.

Enno Christi MCCLXI. Florentinis & Lucensibus cum maximis copiis euntibus ad subveniendum oppido Montalcino per agrum Senensium; Ipsi Senenses apud locum, qui dicitur Mons-apertus magnam cladem intulerunt. Gibellini tunc Florentia sunt potiti. Auxilio Senensibus erant equites Regis Manfredi, duce illis Comite Jordano, & exules Florentini in exercitu Florentinorum fuisse tunc dicuntur ad LX.

ju-

(51) *Cod. Estens.* Marchamoy &c.

(52) *Cod. Estens.* Commentator Bononiæ &c.

(53) *Cod. Estens.* quibus hostes occurrunt. Eccelinus fugientem hostes insequuntur.

(54) *Cod. Estens.* Palatium Sulcim &c.